

Politikere støtter nyt kolonihistorisk center, men **historiker advarer**

Skal et nyt kolonihistorisk museum få de besøgende til at føle skam eller gengive de historiske fakta? Historiker er ikke i tvivl.

Af Kalinka Aaman Agger
klaa@berlingske.dk

Et kolonihistorisk museum kan meget vel være på vej i København.

I hvert fald hvis det står til foreningen Kolonihistorisk Center og et bredt flertal i Folketinget.

Vejen dertil har ikke været uden hindringer. Først støttede samtlige partier ideen om et kolonihistorisk museum, men kun to partier, de Radikale og Enhedslisten, var villige til rent faktisk at støtte projektet økonomisk. Men nu er stemningen vendt. SF mener endda, at projektet skal være en del af finanslovsforhandlingerne. I Kristeligt Dagblad kalder de det »et vigtigt krav«.

Den nye opbakning til projektet kommer i kølvandet på flere ugers debat om race både i Danmark og i udlandet. Debatten blussede op efter drabet på afroamerikanske George Floyd i slutningen af maj. Hans død har ført til de-

monstrationer verden over. Også i København.

»Der er simpelthen en dagsorden, der presser sig på. Der er et behov med Black Lives Matter-bevægelsen«, siger SFs kulturordfører, Charlotte Broman.

Socialdemokratiet vil endnu ikke sige, om de er klar til at afsætte en halv million til projektet, men vil gerne drøfte mulighederne med Folketingets øvrige partier.

»Kontroversielt«

Foreningen Kolonihistorisk Center står bag ideen. Den ønsker et center, der formidler Danmarks kolonihistorie og befordrer refleksion i forhold til nutiden. Blandt andet via musik, *virtual reality*, optrædener og nutidskunst. Den har foreslået, at museet skal placeres i det gamle Vestindisk Pakhus fra 1700-tallet. I dag har Den Kongelige Afstøbningsssamling, der er en del af SMK, til huse i bygningen, der ligger i Toldbodgade ved havnefronten. Det var på forhånd besluttet, at afstøbningsssamlingen skulle rykkes.

Michael Böss, historiker på Aarhus Universitet, støtter ideen om et kolonihistorisk museum, men kalder foreningens forslag for »kontroversielt«.

»Det er en kompleks historie. Derfor bør det høre naturligt hjemme under Nationalmuseet. Forslaget fra foreningen er et meget kontroversielt og ideologisk projekt,« siger Michael Böss.

For ham er det afgørende, at den vigtige

Vestindisk Pakhus i København er foreslået som nyt samlingspunkt for formidlingen af Danmarks kolonihistorie. Foto: Linda Kastrup

kolonihistorie ikke bliver forvandlet til et »samvittighedscenter« på baggrund af de nuværende racedebatter herhjemme og globalt.

»Der er noget strategisk uheldigt over, at forslaget får opbakning netop nu. Jeg er bekymret for, at det vil blive brugt i en identitetspolitisk agenda, der kan skabe splittelse. Centeret har et mere terapeutisk formål, hvor

vi skal forsone os med vores fortid. Det er et tvivlsomt projekt.«

Man kan ikke bede folk om at føle skam

Foreningen Kolonihistorisk Center ønsker, at besøgende skal reflektere over Danmarks kolonihistorie. Men det er ikke museets rolle at krænge en holdning ned over deres besøgende, forklarer Michael Böss. Det er derimod op til den enkelte at reflektere over kolonihistorien, og hvorvidt den har relevans for nutiden.

»Man kan ikke bede en befolkning føle skam eller forsone sig med en fortid, hvor der var helt andre værdier, der gjorde sig gældende. Hvor skal man så stoppe? Hvad med vikingerne? Hvis man skal tage stilling til alle de værdier, der ikke harmonerer med nutidens værdier, kan man få travlt,« siger Michael Böss.

Nationalmuseets direktør, Rane Willerslev, byder et kolonihistorisk museum velkommen under deres faner. Nationalmuseet har allerede en vision for en større ombygning. Her vil tilføjes af kolonihistorien »passe som hånd i handske« i planerne.

»Det ville være meget forkert at lægge det i et separat museum. Hvis vi vil tage ansvar for kolonihistorien, er vi nødt til at integrere det som en del af danmarkshistorien. Hvis det bliver i et separat museum, bliver det et appendiks til danmarkshistorien.«

For at projektet kan blive en realitet, kræver det, at politikerne støtter en ombygning af Nationalmuseet økonomisk.

Carsten er sugardaddy på budget: Du kommer på Jensens Bøfhus og får en taske fra H&M

RokokoPosten: Forkælelsen er behersket, til gengæld behøver kvinden hverken at være ung eller synderligt lækker, fortæller Carsten på 53, der har været sugardaddy på budget i fire år.

Carsten er spændt. Han skal på sin første date, efter at restauranterne er åbnet igen, og destinationen er Jensens Bøfhus. Her skal den 53-årige VUC-lærer mødes med Mette, som han har mødt på et site for såkaldte sugardaters, altså ældre mænd og yngre kvinder.

»Hun virker rigtig sød, og jeg glæder mig til at forkæle hende med en bearnaisebøf og ubegrænset salatbar,« fortæller Carsten, der har datet yngre kvinder i fire år, men med en lille detalje: Han er sugardaddy på budget.

»Når jeg siger forkæle, taler jeg ikke om Gucci-tasker og bord på The Alchemist (Michelin-restaurant, red.), for det har jeg sim-

pelthen ikke råd til på en lærerløn. Men derfor skal jeg da også have lov til at være sugardaddy.«

En typisk date for Carsten starter derfor i H&M, hvor kvinden får lov at vælge en taske til halvanden hundrede kroner. Så tager de på bøfrestaurant og The Old Irish Pub, hvor Carsten giver drinks såsom gin og tonic eller rom og cola.

»Nogle gange starter jeg med en Long Island Ice Tea, fordi der er så meget alkohol i den, men så siger jeg også til min date, at hun ikke skal bestille mere den næste times tid,« siger han og tilføjer, at aftenen som regel slutter hjemme i Carstens seng.

»Det er kun rimeligt, når man tænker på, at jeg har lagt mere end en plovmand. Hvis

det har været en rigtig god aften - hvis I forstår sådan en lille én - får hun også panten med næste morgen.«

Carsten er klar over, at andre mænd kan tilbyde deres sugarbabes dyrere fornøjelser; derfor stiller han beskedne krav til sin date.

»Hun behøver ikke være 25 år. Eller 35. Jeg er nok meget godt tilfreds, hvis ikke hun er pensioneret. Men hvis hun er, ta-

Foto: Motortion, Bigstock

ger vi også det med. De har tit noget erfaring. Og så betyder udseendet heller ikke så meget,« siger han og fortæller, at Mette har beskrevet sig selv som »på solsiden af de 50«.

»Det forstår man ikke helt, når man ser billedet. Men hun har så også været narkoluder siden 1985.«